

Arrest

nr. 43 948 van 27 mei 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Keniaanse nationaliteit te zijn, op 10 februari 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 januari 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 maart 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 april 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. C. MAES en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Keniaanse nationaliteit te bezitten. U bent ongehuwd en hebt geen kinderen. U verliet uw land van herkomst op 11 november 2009. U was niet vergezeld van enig familielid. U kwam op 12 november 2009 in België aan, waar u op 13 november 2009 het statuut van vluchteling aanvroeg. U bent niet in het bezit van enig identiteitsbewijs.

Volgens uw verklaringen ontdekte u op 13-jarige leeftijd dat u aangetrokken was tot jongens. Op 17-jarige leeftijd had u voor de eerste maal homoseksuele betrekkingen met een andere student op uw middelbare school in Eldoret. Zijn naam is (W.) en hij zat twee jaren hoger dan u. Na zijn middelbare studies ging (W.) naar Nairobi. Twee jaar later, in 2000 ging u ook naar Nairobi om verder te studeren. U zette uw relatie met (W.) verder. In 2004 voltooide u uw studies en keerde u terug

naar Eldoret. In 2005 begon u te werken als computer-technicus voor een bedrijf in Eldoret. U leerde daar (G.M.) kennen, die als machine-operator werkte. Jullie vonden snel toenadering tot elkaar en in 2006 verklaarde (G.) u dat hij homoseksueel was en zich tot u aangetrokken voelde. Rond 2007 ontdekte u dat u chronisch ziek was. U ontving in Kenia de nodige medicatie voor de behandeling van de ziekte. Op zondag, 4 oktober, zeiden uw ouders dat ze naar de kerk gingen. U bleef samen met (G.) alleen thuis achter. Jullie gingen naar uw kamer en hadden seksueel contact. Uw ouders waren echter slechts naar een naburig perceel gegaan en stuurden het buurmeisje, (F.), terug om te kijken wat er thuis gebeurde. (F.) keek door het raam van uw kamer en zag jullie in intieme houding bij elkaar. Ze schreeuwde. Uw ouders en andere burens kwamen toegelopen. Ze eisten dat jullie de deur openden en naar buiten kwamen, wat jullie weigerden. Jullie werden verplicht het huis te verlaten toen het raam werd stuk geslagen en iets brandend naar binnen werd gegooid. Buiten werden jullie door de burens geslagen. Ze vroegen jullie wat jullie deden en waarom. Jullie ontkenden alles. Uw ouders vroegen de burens om jullie weg te brengen. Sommigen wilden jullie vermoorden, maar de dorpsoudsten beslisten om jullie naar de plaatselijke 'chief', Antony Terigech te brengen. Jullie werden ondervraagd, maar bleven ontkennen. De nacht moesten jullie naakt doorbrengen in een kamer die tot de enkels gevuld was met water. De volgende dag werden u en (G.) apart ondervraagd en stuurde de 'chief' jullie met een agent en een brief naar het politiekantoor van Eldoret. Jullie werden in aparte cellen opgesloten. U werd opnieuw ondervraagd en met de zweep geslagen. Tijdens uw detentie werd u uw medicatie ontcijnd. In de gevangenis ontmoette u agent (K.), die vroeger nog in uw dorp had gewoond. U legde hem uw situatie uit. Hij ging akkoord om u tegen betaling te helpen ontsnappen. Na één week hielp hij u 's nachts te ontsnappen. U betaalde hem 16.000 shilling, die u in een sok bij u had. U rende naar een busstopplaats, waar u de eerst vertrekkende bus nam die u naar Burnt Forest bracht. Van daaruit nam u dezelfde nacht een andere bus naar Nairobi waar u (W.) terug opzocht. (W.) raadde u aan onmiddellijk naar de politie te gaan. U ging naar het politiebureau van Kabete. De agent van dienst zag in een dossier dat u reeds geseind stond en deed u handboeien om. (W.) wist hem tegen betaling van 10.000 shilling te overtuigen om u terug te laten gaan. U bleef de volgende vier weken binnenshuis bij (W.). (W.) legde de contacten met eens smokkelaar die u op 11 november 2009 hielp het land te verlaten met het vliegtuig.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u geen ernstige elementen aanbrengt die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging in uw land van herkomst in de zin van de Conventie van Genève van 28 juli 1951. U hebt evenmin ernstige elementen aangebracht die erop wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/8 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 in verband met de subsidiaire bescherming.

U verklaart vervolging te vrezen omdat u een seksuele relatie had met (G.M.). U kent George sinds 2005 en had een liefdesrelatie met hem van 2006 tot 2009. Gedurende de meeste weekends waren jullie samen. **Uw verklaringen over uw relatie met (G.M.) zijn echter uiterst vaag**, hetgeen de geloofwaardigheid van deze relatie ernstig ondermijnt. U kent de geboortedatum van (G.) niet, u kent zijn derde naam niet. U weet niet waar hij geboren is of van waar zijn ouders afkomstig zijn. U weet niet waar zijn ouders leven en u weet evenmin of hij broers of zussen heeft. U hebt nooit andere vrienden van (G.) ontmoet, behalve soms zijn buurman, van wie u de naam niet kent. U kan evenmin spontaan anekdotes vertellen over uw relatie met (G.). U zegt enkel dat hij soms met u meeging naar het voetbal, maar u kan verder geen bijzonderheden vertellen (Zie gehoorverslag CGVS, p. 7.) Het is weinig waarschijnlijk dat u gedurende meer dan drie jaar een intieme relatie had met (G.), maar nauwelijks iets over zijn achtergrond weet. In dezelfde context verklaart u dat u niet weet of (G.) ooit met andere mannen relaties heeft gehad en dat u hem hiernaar nooit gevraagd hebt (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Later in uw gehoor stelt u echter dat (G.) nooit een andere partner heeft gehad vóór u (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Deze inconsistentie in uw verklaringen ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw relatie met (G.).

Verder dient vastgesteld te worden dat uw kennis over het homoseksuele milieu in Eldoret en in Nairobi vrijwel nihil is. U leefde vier jaar als homoseksueel in Nairobi. U kent echter geen ontmoetingsplaatsen voor homoseksuelen in Nairobi; u hebt er nooit over gehoord en u gelooft niet dat ze bestaan (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Ook in Eldoret kent u geen ontmoetingsplaatsen voor homoseksuelen (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). U kent geen organisaties in Kenia die opkomen voor de rechten van homoseksuelen (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat, alhoewel er geen clubs zijn die openlijk de regenboog-vlag afficheren, er vele

ontmoetingsplaatsen zijn voor homoseksuelen in Nairobi en dat er organisaties actief zijn die opkomen voor de rechten van homoseksuelen (zie informatie in het administratief dossier). U kent verder geen internet-sites die specifiek naar homo-seksuelen gericht zijn, alhoewel u een computer-technicus was, en u kent geen tijdschriften voor homoseksuelen (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Alhoewel u slechts korte tijd in België bent is het opmerkelijk dat u ook totaal onwetend bent over het homoseksuele milieu in België; u weet niet of homoseksualiteit in België bij wet verboden is, u kent geen ontmoetingsplaatsen voor homoseksuelen in België, noch hebt u ooit gehoord van Belgische verenigingen voor homoseksuelen (zie gehoorverslag CGVS, p. 9).

In verband met de problemen die u kende omwille van uw homoseksualiteit is het uiterst bevreemdend dat u vóór oktober 2009 nooit problemen kende omwille van uw homoseksualiteit (zie gehoorverslag CGVS, p. 8), terwijl in Kenia de publieke opinie sterk gekant is tegen homoseksuelen. U kent in Eldoret evenmin andere homoseksuelen die problemen kenden omwille van hun geaardheid (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). U weet verder niet of (W.) ooit problemen kende omwille van zijn homoseksualiteit en u weet evenmin of (G.) ooit andere problemen heeft gekend omwille van zijn homoseksualiteit buiten het moment waarop jullie samen betrappt waren. **Het incident van oktober 2009 blijkt dan ook totaal geïsoleerd te staan en mist elke context**, hetgeen de geloofwaardigheid ervan ernstig ondermijnt. Het is in dezelfde lijn uiterst bevreemdend dat uw ouders nooit met u gesproken zouden hebben over hun vermoedens dat u homoseksueel was of hierover zelf nooit geprobeerd zouden hebben zekerheid te verkrijgen vooraleer de burens erbij te betrekken (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Het valt erg moeilijk te begrijpen dat uw ouders, met wie u een goede relatie had (zie gehoorverslag CGVS, p. 10), niet eerst zouden proberen op u in te praten, vooraleer u over te geven in de handen van de andere dorpelingen, die u mogelijk zouden vermoorden.

Uw verklaringen in verband met uw vlucht naar Nairobi zijn bovendien ook weinig consistent. U verklaart dat u zich de ochtend na uw ontsnapping aanmeldde bij een politiebureau in Nairobi om hulp te vragen. Daar zou u ontdekt hebben dat u geseind stond en kon u een nieuwe arrestatie slechts vermijden door omkoping. Wanneer u gevraagd wordt waarom u zich bij de politie aanmeldt wanneer u betrappt bent op een strafbaar feit, gearresteerd was en net ontsnapt was uit politiedetentie, kan u hier geen afdoend antwoord op geven. Uw verklaring dat u dacht dat u enkel in Eldoret vervolgd zou worden omdat uw ouders erachter zaten is weinig aannemelijk (zie gehoorverslag CGVS, p. 11), aangezien sodomie, zoals u zelf ook aangeeft, bij wet verboden is in heel Kenia en de maatschappelijke attitude ten opzichte van homoseksualiteit over heel Kenia negatief is (zie informatie in het administratieve dossier).

Ten slotte dient opgemerkt te worden dat u verklaart sinds 2007 te lijden aan een chronische ziekte. U legt hiervan een medisch attest voor. U stelt expliciet dat de zoektocht naar een effectieve behandeling niet één van de redenen was waarom u naar België kwam (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Het lijden aan een chronische ziekte op zich vormt evenmin een bewijs van de door u aangehaalde feiten aangezien u de ziekte op uiteenlopende wijzen opgelopen kan hebben.

Aangezien u uw relatie met (G.) niet aannemelijk hebt kunnen maken, uw kennis over het homoseksuele leven in Kenia vrijwel nihil is en u bovendien inconsistente verklaringen aflegt over de problemen die leiden tot uw vlucht uit Kenia, kan er in het geheel geen geloof meer worden gehecht aan uw asielsrelaas en uw homoseksuele geaardheid.

Gelet op het voorgaande kan er in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een 'vrees voor vervolging' in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, weerhouden worden. De door u in het kader van uw asielpprocedure voorgelegde documenten (medisch attest) kunnen het bovenstaande niet wijzigen. De anamnese in het medisch attest is een weergave van uw eigen verklaringen aan de dokter en vormt geen bewijs van uw verklaringen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert aangaande de weigering van de hoedanigheid als vluchteling in een eerste middel de schending aan van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in samenhang met artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, alsook van de artikelen 2 en 14 van het EVRM.

Hij stelt terecht vervolging te vrezen in Kenia gelet op zijn homoseksuele betrekkingen met G.M. Verzoeker wijst erop dat homoseksuele gedragingen overeenkomstig het Keniaanse Strafwetboek strafbaar zijn met gevangenisstraffen tot veertien jaar. In heel Kenia is homoseksualiteit taboe. De meeste homoseksuelen houden dan ook hun relatie geheim. Ook verzoeker hield zo zijn homoseksuele geaardheid en zijn relaties met G. en W. geheim.

Verzoeker betoogt dat hij wel degelijk de waarheid heeft gesproken over zijn relatie met G.M. Dat hij diens derde naam niet kent wijt hij aan de Keniaanse cultuur. Dat deze persoon zijn derde naam niet kenbaar maken zou mogelijks kunnen betekenen dat hij geen vader had of is geboren uit een buitenechtelijke relatie aangezien de derde naam normaliter de naam is van de vader. Volgens de Keniaanse gewoontes wordt bij het ontbreken van de derde naam dan ook niet naar de reden hiervan gevraagd. De naam van de buurman van G. zou verzoeker ondertussen weer te binnen zijn geschoten.; zijn naam is F. Wat de andere vrienden van G. betreft merkt verzoeker op dat indien deze er al waren, zij alleszins beperkt zullen zijn geweest in aantal en dat hij hen anders uiteraard had gekend. Met betrekking tot het feit dat hij weinig weet over de achtergrond van G. benadrukt verzoeker dat hij wel weet dat deze zijn 'secondary school' in Central Province heeft doorlopen. Voorts voert hij aan dat G. alleen woonde en zijn eigen leven leidde in Humura. Dit was ver van waar zijn familie woonde en daarom zou verzoeker niet meer weten over de ouders, broers en of zussen van G. Dit alles kadert volgens hem tevens in diezelfde heimelijke sfeer. Hoe minder contact men had met anderen, hoe minder kans dat anderen de homoseksualiteit zouden opmerken.

Wat betreft zijn kennis aangaande het homoseksuele milieu in Eldoret en Nairobi doet verzoeker gelden dat hij uitsluitend met zijn eigen situatie bezig was. Hij gelooft niet in het heil van organisaties die de rechten van homoseksuelen verdedigen. Dat hij geen ontmoetingsplaatsen voor homoseksuelen kent in Nairobi wijt verzoeker aan het feit dat hij slechts homoseksuele relaties had met W. en G. en zij elkaar op school of thuis zagen. Andere ontmoetingsplaatsen interesseerden hem niet.

Betreffende de motivering aangaande het incident van oktober 2009 stelt verzoeker dat dit zich wel degelijk heeft voorgedaan zoals door hem uiteengezet. De reactie van zijn ouders is volgens verzoeker niet eigenaardig en kadert volledig in de visie die in heel Kenia geldt ten aanzien van homoseksuelen. Aangezien hij wist dat zijn ouders zijn geaardheid niet zouden begrijpen en aanvaarden hield hij deze voor hen verborgen. Het zou dan ook niet opgaan te denken dat zijn ouders eerst op hem zouden inpraten alvorens de andere dorpingen erbij te betrekken.

2.1.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden (RvS 2 maart 2007, nr. 168.403; RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). Verzoeker preciseert in het geheel niet op welke wijze hij de artikelen 2 en 14 van het EVRM in casu geschonden acht. Derhalve wordt dit onderdeel van het middel niet dienstig aangevoerd.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te

toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De bestreden beslissing motiveert op grond van de stukken van het dossier met recht dat verzoekers kennis aangaande het homoseksuele milieu in Eldoret en Nairobi uiterst gebrekkig is. Hij kende geen ontmoetingsplaatsen voor homoseksuelen in Nairobi, had er nooit over gehoord en geloofde niet dat ze bestaan. Ook in Eldoret kende hij geen ontmoetingsplaatsen voor homoseksuelen. Verzoeker kende voorts geen organisaties in Kenia die opkomen voor de rechten van homoseksuelen. Nochtans blijkt uit de informatie in het dossier dat er vele ontmoetingsplaatsen zijn voor homoseksuelen in Nairobi en dat er organisaties actief zijn die opkomen voor de rechten van homoseksuelen. Verzoeker kende bovendien evenmin internetsites die gericht zijn naar homoseksuelen, hoewel hij computertechnicus was, en kende evenmin tijdschriften voor homoseksuelen. Verzoeker betwist deze vaststellingen niet doch tracht ze te vergoelijken doordat hij slechts met zijn eigen situatie bezig was, niet geloofde in het heil van organisaties die opkomen voor de rechten van homoseksuelen en niet geïnteresseerd was in andere ontmoetingsplaatsen dan degene waar hij G. en W. zag. Geen van deze verklaringen is echter afdoende om zijn gebrek aan kennis omtrent het homoseksuele milieu in Kenia toe te dekken. Van iemand die verklaart homoseksueel te zijn geweest in een overwegend homofobe samenleving kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij van dergelijke zaken op de hoogte is of dat hij hiervan minstens reeds heeft gehoord, al was het maar om deze geaardheid een plaats te geven in zijn persoonlijk leven. Bovendien bleek verzoeker, en dit ondanks dat in Kenia de publieke opinie fel is gekant tegen homoseksuelen, in Eldoret geen andere homoseksuelen te kennen die problemen kenden omwille van hun geaardheid (administratief dossier, stuk 3, p.8-9).

Dit alles klemmt nog des te meer daar verzoeker daarenboven, zoals de bestreden beslissing terecht vaststelt, totaal onwetend was over het homoseksuele milieu in België. Hij wist niet of homoseksualiteit in België bij wet verboden is, kende geen ontmoetingsplaatsen voor homoseksuelen in België en had nog nooit gehoord van Belgische verenigingen voor homoseksuelen (ibid., p.9). Dat verzoeker, die beweert Kenia te zijn ontvlucht omwille van zijn homoseksuele geaardheid, zou nalaten zich na aankomst te bevragen omtrent de houding ten aanzien van homoseksualiteit in het land waartoe hij zich richt om internationale bescherming te vragen is niet aannemelijk.

Verzoeker legde bovendien uitermate vage verklaringen af aangaande G., met wie hij gedurende meer dan drie jaar een intieme relatie zou hebben gehad.

Zo bleek hij tijdens het gehoor niet in staat de naam te geven van ook maar één van diens vrienden, doch antwoordde hij, hiernaar gevraagd in vage en ontwijkende bewoordingen: *"Hij had niet zoveel vrienden, enkel zijn buurman zou soms komen, maar ik ken zijn naam niet"*. In het verzoekschrift verstrekt verzoeker post factum een naam voor deze buurman, doch dit verweer is niet ernstig aangezien redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hij zich deze naam tevens zou hebben herinnerd tijdens het gehoor enkele maanden voordien. Hoe dan ook weerlegt hij evenmin de vaststelling dat hij voor het overige in het geheel niet op de hoogte blijkt of en hoeveel vrienden G. zou hebben gehad of welke hun namen waren. Verzoeker bleek evenmin te weten of G. voor hem reeds andere partners had en kon hieromtrent geen details verstrekken, hetgeen daarenboven strijdig is met zijn verklaring verder tijdens het gehoor dat G. hem zou hebben verteld dat verzoeker de eerste persoon was met wie hij een relatie had. Voorts kon verzoeker in het geheel niets bijzonders melden aangaande hun relatie wanneer hem de vraag werd gesteld naar bijzondere gebeurtenissen of anekdotes over zaken die plaatsvonden tijdens hun relatie. Behoudens dat G. zou zijn meegekomen naar de voetbal kon verzoeker geen concrete voorbeelden noemen van zaken die zij samen zouden hebben gedaan. Hij bleek evenmin de volledige naam te kunnen geven van G. en gaf aan diens derde naam niet te kennen. In het verzoekschrift tracht verzoeker dit te wijten aan de Keniaanse cultuur en aan het feit dat dit mogelijk kan betekenen dat G. geen vader had of een buitenechtelijk kind was doch zijn betoog is niet afdoende. Redelijkerwijze kan immers worden aangenomen dat hij, indien hij daadwerkelijk gedurende meer dan drie jaar een intieme relatie zou hebben gehad met deze persoon, van dergelijke zaken op de hoogte is. Verzoeker kon bovendien niet aangeven welke de geboortedatum is van G. noch waar deze persoon zou zijn geboren en stelde in dit kader: *"(...) we leerden elkaars achtergrond niet kennen"*. Hij wist niet

vanwaar de ouders van G. afkomstig zijn, noch waar zij leefden. Verzoeker bleek daarenboven niet te weten of G. broers of zussen heeft. Waar hij zijn gebrekkige kennis omtrent de familie van G. tracht toe te schrijven aan het feit dat deze ver van zijn familie woont dient te worden opgemerkt dat deze verklaring geenszins afdoende is om zijn gebrek aan kennis dienaangaande toe te dekken. Redelijkerwijze kan immers worden verwacht dat verzoeker, die voorhoudt gedurende meer dan drie jaar een intieme relatie te hebben gehad met deze persoon, toch minstens enige interesse en kennis zou vertonen omtrent diens familiale profiel en dat hij hiervan toch enigszins op de hoogte zou zijn gekomen doorheen zijn gesprekken met G. Voorts kon verzoeker niet aangeven wat G. had gestudeerd. Bovendien kon hij niet preciseren of deze persoon voor 2009 ooit problemen had met de politie of andere mensen ingevolge zijn geaardheid (ibid., p.7-8). Het voormelde doet op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers vermeende relatie met G.

Daarenboven wordt andermaal afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van verzoekers asielmotieven en wordt tevens de ernst van zijn voorgehouden vrees voor vervolging ondergraven doordat hij verklaarde met niemand meer contact te hebben gehad in zijn land van herkomst sedert zijn aankomst in België. Hij zou zijn ex-vriend W. niet hebben gecontacteerd en weet dit aan het feit dat hij diens contactgegevens niet heeft, doch deze verklaring is niet afdoende aangezien hij eerder tijdens het gehoor aangaf niet eens een poging te hebben ondernomen teneinde contact op te nemen met zijn land van herkomst (ibid., p.3, 11). Nochtans kan redelijkerwijze worden aangenomen dat hij hiertoe ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen om zich te informeren omtrent zijn problemen en situatie, alsmede aangaande de situatie van de persoon die samen met hem zou zijn gearresteerd en gedetineerd. Dat hij heeft nagelaten dit te doen getuigt van een gebrek aan interesse voor zijn vermeende problemen.

Verzoeker brengt bovendien niet het minste begin van bewijs bij ter staving van zijn voorgehouden reisweg per vliegtuig naar België. Dit klemmt des te meer daar hij dienaangaande tevens ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd. Zo wist hij niet aan te geven met welke vliegtuigmaatschappij hij zou hebben gereisd. Evenmin kon hij preciseren met wat voor paspoort hij zou hebben gereisd noch onder welke naam hij zou hebben gereisd (ibid., p.11).

Het voorgaande is afdoende om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde homoseksuele geaardheid noch aan zijn vermeende relatie met G.M. noch aan problemen die volgens zijn verklaringen uit deze relatie zouden zijn voortgevloeid. Derhalve kan kritiek op de overvloedige motieven aangaande het geïsoleerde karakter van het incident van oktober 2009 en het feit dat het bevreemdend is dat verzoekers ouders niet eerst op hem in zouden praten op zich niet leiden tot een hervorming van de bestreden beslissing.

De door verzoeker bijgebrachte documenten zijn niet van die aard dat zij aan de voormelde vaststellingen afbreuk kunnen doen. De bestreden beslissing stelt ten aanzien van het medische attest (administratief dossier, stuk 12: documenten) met recht vast dat hieruit slechts blijkt dat hij lijdt aan een chronische ziekte. Hieruit kunnen echter geenszins de omstandigheden worden afgeleid waarin verzoeker deze ziekte heeft opgelopen zodat het attest geen bewijs vormt van de door hem aangehaalde feiten. De anamnese in het medisch attest is een weergave van verzoekers verklaringen aan de dokter en vormt geen bewijs van zijn verklaringen. De bij het verzoekschrift gevoegde artikelen omtrent homoseksualiteit in Kenia en Afrika zijn evenmin van die aard dat zij vermogen afbreuk te doen aan het voorgaande gezien verzoekers voorgehouden homoseksuele geaardheid niet aannemelijk is.

In acht genomen hetgeen voorafgaat kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. De vluchtelingenstatus kan aan verzoeker niet worden toegekend.

Het eerste middel is ongegrond.

2.2.1. Verzoeker voert aangaande de weigering van het subsidiaire beschermingsstatuut in een tweede middel de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en artikel 3 van het EVRM.

Hij stelt dat in zijn hoofde een reëel risico voorhanden is in de zin van artikel 48/4, § 2, b, en dit door zijn homoseksuele geaardheid en het taboe in Kenia. De feiten die hij heeft aangehaald maken dit duidelijk. Hetzelfde zou hem opnieuw dreigen te overkomen in geval van terugkeer. Verzoeker verwijst ook in deze naar de straf die de Keniaanse wet oplegt aan homoseksuelen.

2.2.2. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Verzoeker beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan deze aan de grondslag van zijn asielrelaas. Reeds hoger werd echter vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers homoseksuele geaardheid noch aan zijn beweerde relatie met G. of de problemen die hieruit zouden zijn voortgevloeid (zie sub 2.1.2.). Derhalve toont hij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, geenszins aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden voorhanden zijn om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. De subsidiaire beschermingsstatus dient aan verzoeker te worden ontzegd.

Het tweede middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig mei tweeduizend en tien door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS